

O lipovém skřítkovi a o lipě

Napsal: David Pašera

Ilustrace: David Pašera

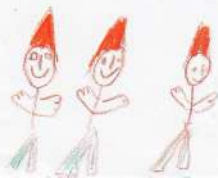
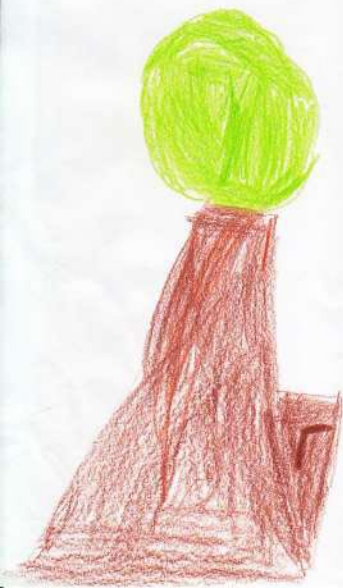
V jedné vesnici na jedné zahradce stála jedna velká stará lipa. Ta lipa byla tak stará, že mohla každý večer vyprávět lipám sousedkám, každý den co viděla a slyšela u lidí a od lidí. Také vyprávěla o malých skřítcích co bydlí v lipách. Jmenují se skřítki Lipánci. Ti každý den co něco provedli, jako obyčejní děti. Také chodili do školy, do starých lip, kde se ty staré lipy učili, jak mají foukat v létě a jak v zimě. Jak mají v létě kvést, aby si lidé mohli lipové květy natírat a sušit a jak mají schovávat listy na podzim a jiné důležité věci lip. Ale ti skřítki občas zkoušeli to co se dozvěděli ve škole hned po cestě ze školy. A tak se stalo, že v létě foukal vítr severák jako v zimě, a také se stalo, že je bolelo bříško, protože utekli do lesa na jahody a přejedli se. Jenže to skřítkové, takže vyrostli a z dětí Lipánků jsou dospělí skřítki Lipánci a ti už také skřítkoviny neudělají a koukají jaké skřítkoviny dělají další malí skřítkové. A tak to i to takhle dokola a stále jde.

Pohádka o lepě a škůtkách

Ilustrátor Tomáš Rájech

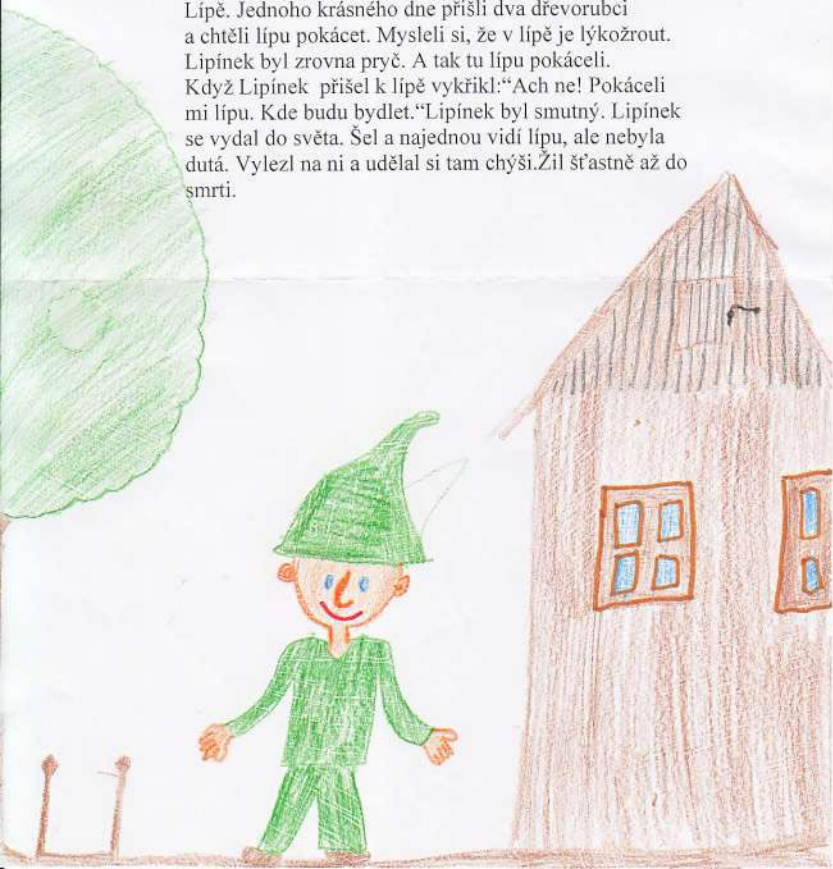
Autorka Tomáš Rájech

Byla jednou jedna lepa a v té lepě žili škůtkové
jeden se jmenoval Noel druhý se jmenoval Urie a třetí se jmeno-
val Oda. A každý den si spolu kváli jednoho dne kvám přišla
mšedá dívka, ale nebyla to lepa jako dívka, byla to lepa čarodějnice.
Která se chtěla smát protože měli křehčí mši oběři ještě měli
čarodějnice jim ale mši ráhla a oni ji hned na místě upálili

O lipovém skřítku
Autorka: Linda Lamberková
Ilustrátorka: Linda Lamberková

Byl jednou jeden skřítek Lipínek a ten bydlel v duté
Lípě. Jednoho krásného dne přišli dva dřevorubci
a chtěli lípu pokácet. Mysleli si, že v lípě je lýkožrout.
Lipínek byl zrovna pryč. A tak tu lípu pokáceli.
Když Lipínek přišel k lípě vykřikl: "Ach ne! Pokáceli
mí lípu. Kde budu bydlet." Lipínek byl smutný. Lipínek
se vydal do světa. Šel a najednou vidí lípu, ale nebyla
dutá. Vylezl na ni a udělal si tam chýši. Žil šťastně až do
smrti.

Napsal Radek BujarIlustroval Radek Bujar

V jedné lísě žili skříškové, ale lípa
už byla stará a unavená a tak chtěla
aby si skříškové našli jiný domov.

A tak se vydali hledat nový domov.
šli přes hory doly, řeky a louky
byli už unavení a tak si na
louce lehli a už unavou usnuli.

Když se probudili seděla na pařezu
víla a ptala se kam skříškové jdou.
Oni začaly vyprávět o svém trápení
a víla jim nabídla, že s ní mohou
bydlet u ní v domku, že bude
rada a nebude v domku sama.

Ukráškové měli radost, a víla pomáhala
s čím bylo potřeba a byli všichni šťastní.

Léčivá Lípa

napsal: Filip Dušan

Za sedmero horamy, ve vysokých kopcích, najedné hoře byla jedna stará lípa. Tato lípa nebyla jen tak obyčejná, ale byla kouzelná. Mohla vyléčit velmi velkou nemoc. Na druhém konci světa, žili dvamedvědi, jmenovali se Martin a Jirka. Jednoho dne šli Martin a Jirka do lesa se podívat na ostatní zvířátka. Potom zahlídli starého jelena. Zašli k jelenovi a ptají se. Copak ti je jelene, povídá Jirka? Mám velmi velkou nemoc. Co pak to držíte? To ti nesmím říct. Prosím pane jelene. Tak dobře ale nesmíto nikomu říct. A položil to medvědům na ruku. Medvědi se podívali a ptají se? To je mapa k léčivé lípě. A co tím máme dělat? Mužet si ji nechat. Tak dobře, naschledanou. Jak tak šli tak potkali malého skřítku který byl velmi nemocný, a starala se o něj jeho rodina. Medvědi ho zahlídli a bylo jim líto že je tak hodně nemocný. Martin jsi vzpoměl že jim jelen dal mapu k léčivé lípě. Jirka a Martin se tedy vydali na cestu. Jak tak šli tak se utábořili a upekli si vuřty. Druhý den se umili v řece a vydali se na cestu. Po dlouhé době zašli k řece a stála tam lodka a tak tam nasedli a luli po řece. Najednou ta lodka se sama zastavila, a nechtěla jít dál. Pak skočili do řeky a pluli ke břehu. Po dlouhé době potkali jednoho loupežníka který jim vyhrožoval že je hodí do řeky. Najednou knim příběhl kůn a oni rychle naskočili na kone a rychle je odvezl až k hoře kde měla být lípa. Pak vylezli až na konec hory a došli až k lípě a prosili aby všichni byli zdraví a najednou je lípa poslala až do lesa. Jirka a Martin byli moc smutný že neviléčili ty co byli nemocný. Pak Jirka vykřikl. Hale támhle je jelen a je zdraví a šťastný. A všichni žili zdravě až do smrti. KONEC

Lipoví kamarádi

ANNA PICKOVÁ

Na kraji lesa žila v kmeni lípy rodinka skřítků, která měla jednoho papouška. Maminka se jmenovala Anna, tatínek Jan a děti: Zlobílek, Petruška a papoušek Alex. Všichni skřítkci uměli létat.

Jednou slyšeli, jak někdo kácí stromy, lekli se a utekli ze svého domova. V jiném lese se zabydleli v další lípě, která když přišli tak rozkvetla a krásně voněla. Žili spolu až dodnes.

O lipě která plnila přání

N. Kvanická

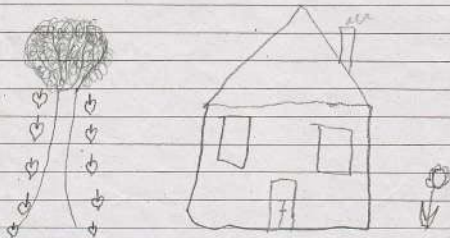
V jedné malé vesničce nedaleko rybníka, stála chaloupka, která patřila rybáři a jeho ženě. Jednoho dne šel rybář na zahradku a tam zasadil malou lípu.

Rybářka se o ni pěkně starala, hodně ji zalévala, až ta lípa pořádně vyrostla. Za dlouhých večerů žena chodila pod lípu a povídala si sama pro sebe, že jsou s rybářem pořád sami a že by si přáli něco.

Lípa ji odpověděla, ať se ničeho nebojí, že do rána vše zařídí. Ráno se rybář se ženou probudili a slyšeli dětský pláč. Otevřeli dveře a uviděli pod lípou kolíbek a v něm malého chlapečka.

Rybářka vzala dítě do náruče, poděkovala lípě a dál se o ni pěkně starala.

Malého chlapce pojmenovali Lipánek a všichni žili šťastně až do smrti.

Skřítek Lipánek

Autor: Míla Janolímek

Ilustroval: Míla Janolímek

Jednou byl jeden skřítek, který se jmenoval Lipánek. Jednoho dne se rozhodl, že si zasadí semínko lípy. A tak se vydal do města a koupil si semínko. Šel do zahrady, kde semínko zasadil. A protože už byl večer skřítek šel spát. Když se ráno probudil nemohl uvěřit svým očím, byla tam krásná lípa.

O Lípě

Veronika Bachová
IV. tř.

Byla jednou jedna lípa a ta byla strašně namyšlená. Všem ostatním stromům říkala že ona se nedůležitější a že nikoho nepotřebuje. Jednou když kolem lípy šli skřítkové kteří neměli domov tak si hned mysleli že v ní budou žít, ale lípa řekla: Ne ne a ne to se vyloučeno, ve mě nikdo nikdy bydlet nebude. Ale skřítky řekly: Až nás budeš potřebovat nepomůžem ti. Po pár dnech přišla velká povodeň a lípa protože byla nezměnsí (1.) ze

všech stromů zaplavila
povodeň, ale ostatní ne. Lípa
prosila všechny aby jí pomohly
ale nikdo jí nepomohl. (Skřítkci
byli schováni ve smrku). Když
lípa prosila skřítkci ani stromy
nechtěli pomoci. Lípa si uvědomila
že jí nikdo nemá rád a
pak proč. Když jí to došlo
omluvila se všem a přísahala že
se už nebude vyťahovat. A protože
jim jí bylo líto a protože se
zapřísáhla jí pomohli. A po povodni
se skřítkci nastěhovali do lípy.
A pak žili šťastně až do smrti.

Čarovná lípa

Autor: Aneta Červená

Byl jeden skřítek, jmenoval se Dařbujánek. Bydlel v lese pod starou lípou, ta lípa byla ale čarovná. Jednoho dne totiž krásná dívka Jituška šla na jahody, ale moc se jí tam nechtělo ale přesto šla. Tam pod Močálovím potůčkem viděla houby a začala do nich neustále kopat. Tak se lípa rozlobila, že tu dívku začarovala do čarodějnice. A tak po těch letech čarodějnice bydlí vedle starého hájku pod vrbou. Jednoho dne Dařbujánek povídá lípě, už dost celé roky přemýšlím co udělat s tou čarodějnici. A co řekla lípa, musíš ji odčarovat. A proč zeptala se, protože si ke mě přišla stěžovat zvířátka že nemají co jíst ani pít. Aha, ale já jí nemůžu jen tak odčarovat. Musí udělat nějaký dobrý skutek Dařbujánku. A tak se vydal k čarodějnici. Když k ní přišel povídá jí co mu lípa poradila. A hned začala pomáhat všem zvířátkům. Pomáhala celý týden, až jí začali mít zvířátka rády. Lípa si to rozmyslela a navrátila ji zpátky na lidskou podobu. Nakonec všechno dobře dopadlo. I Dařbujánek si jí nakonec oblíbil. A co Jituška, ta se vrátila nakonec domů ke svým rodičům a byla moc šťastná...

O lípovém skříškovi

Napsal: Filip Bruný

Na okraji vesnice stojí vzrostlá lípa. Nemá to obyčejná lípa, ale kouzelná lípa. Uvnitř té lípy žije hodný skřítek Lípónek. Každý den se vydá pro potravu a pomáhá svým kamarádům. Plá se všech ještě něco nepotřebují, pokud někdo něco potřebuje rád mu pomůže. Než vše odejde tak už se těší do svého domku.

Stará lípa

Teresa Milešicová

V malém lesíku před sto lety vyrostla lípa. U té staré lípy bydlela ve malém domečku hodná víla Kapradinka. Ta se pečlivě starala o lesík i lípu. Nedaleko ve starém pařezu měl domov skřítek Pískal. Ten víle pomáhal s lesíkem, aby se všechno hezky zelenalo a lípa měla dost vody a zvířátka potravu.

Jednoho dne začala lípa usychat. Zvířátka se vylekala a běžela na vilou a skřítkem pro pomoc. Ti se klípeč rozběhli. Lípa plakala a maršovala „nikdo mi brhá kořeny, pomozte prosím.“

Kapradinka s Pískalem se dali do práce.

Zjistili, že lípu krápi krtek, který si tam hrabe tunel. Tak ho poprosili, aby si našel jinou cestu. Krtek se všem omluvil a hrabal se dál velikým obloukem, aby už neublížoval stáletým kořenům lípy.

Lípa a skřítko

napsal: Jan Jelínek

*Bylo, nebylo za sedmero horami
a devatero lesy žili tři skřítki.
Jeden byl celí modrý, ten se jmenoval
Modráček. Ten druhý byl zase celí
duhový. Ten se jmenoval Duháček.
Třetí byl hnědý, protože měl rád čokoládu.
Takže to byl hnědáček. A ti skřítki
bydleli pod heboučkým mechem.
Za tím mechem rostla lípa.
Ta lípa ale nebyla ledajaká
ona totiž byla kouzelná.
Skřítki ji měli moc rádi a vždy
když jim něco chybělo
tak si sedli pod tu lípu a přáli si to.
A splnilo se jim to.
Jednoho dne skřítky probudil
velmi hlučný zvuk. Tak vylezli
a vidí jak jim lidské stroje kácejí les.
Zrovna ta lípa spala tak tvrdě
že ji také pokáceli.
Skřítky to docela rozhněvalo.
Rozdělili se, a jeden je kousal do nohy
to byl hnědáček. To protože měl
rád čokoládu tak měl pevné zuby.
Duháček a Modráček otevřeli
kapotu a zničili jim motor.
Lidé toho měli dost a tak utekli.
A další sto let měli pokoj.*

Pohádka o lípě

Napsal: Petrík Durdil

Byla jednou jedna velká lípa. Jejími kamarády byli starý dub a velká bříza.

Všichni rostli na okraji hlubokého lesa.

Když zvířátka měli problém lípa jim vždy poradila. Proto když jednoho dne přišli do lesa dřevorubci, šel lípu pokácí zvířátka se domlouvala a dřevorubce sahnala. Lípa na okraji lesa stojí dál a pomáhá zvířátkům která ji zachránila.

Byla jednou jedna začarovaná lípa. Zlá čarodějnice Kaza jí začarovala, tak aby byla ostudou všech stromů. Milé lípě se všechny stromy smáli „Tohle je strom?“ Ale protože byla velmi ale velmi hodná a tak jí zvířátka pomohli najít zlou Kazu. Když došli k doupěti kde Kaza bydlí tak vlaštovka vlétla do oken doupěte, vzala knihu kouzel a podala ji lípě. Lípa poděkovala zvířátkům a přečetla nahlas proti kouzlu „ať je vše jako dřív! najednou se ze zlé Kazi stal pouhý prach. A co lípa? Ta je teď nejkrásnější ze všech stromů. A od té doby je lípa národní strom.

LÍPA

JAN SLADKOVSKÝ

Byla jednou jedna velice stará a velká lípa a v ní žili skřítki, kteří měli velké uši, malou pusku a velké oči. Žili v kořenech a jedli lípové listy a květy, které sušili na símu. Žili šťastně a spokojeně už několik generací.

Jednou si mána uslyšeli podivné zvuky. Žli se podívat co by to mohlo být. Uviděli divné trouhy, byli to lidé s podivnými stroji, které vydávali hrozivé zvuky. Skřítki naslechli, se stýží skrom potěšit.

Jednou v noci se spali. V komůrce vymýšleli plán jak by šli k lidem do stany, který si

poslali u snom. Na konci si to
rozmysleli a vsali jim sluje, které
rozbičí ošatili spět. Lidé sňavili asi dva týdny
jejich opravou.

Mezi tím sňavili vymýšleli plány na
ochranu lipy. Sedili v noci v koupě snom,
svítili si lucernami. Když lidé spatřili
háčči snom, mysleli, že je kouzelný a
ne nechali háčči.

Shůkhum se řije dobře až do dnes.

